

Gruaturen 23.5.1965

STEINKLUBBEN i Oslo

ved Bjørn Funke og Lars O. Kvamsdal

Definisjonen på en mannsalder er et tidsrom på 30 år, dvs. en generasjon! Og dette stemmer bra. Da Steinklubben rundt 25 år så vi de første tegn til generasjonskifte. Nå treffer vi stadig oftere medlemmer som har foreldre som har vært medlemmer i Steinklubben.

Det hele startet på begynnelsen av 60-tallet. De som arbeidet på Mineralogisk-Geologisk museum i Oslo hadde lagt merke til en del unge mennesker som til stadighet leverte inn prøver på museet til bestemmelse. Det innleverte materialet bar preg av at amatørerne hadde opparbeidet seg en del kunnskap på området og museet ville gjerne gjøre noe for denne ungdommen. Gunnar Henningsmoen på Paleontologisk Museum, Johannes A. Dons på Mineralogisk-Geologisk Museum og universitetslektor Arne Martinsen tok kontakt med Thor A. Johnne og ble enige om å stifte en klubb for amatørerne.

Navnet Steinklubben ga seg selv. Siden det var en klubb der medlemmene drev med stein, kunne det ikke bli noe annet. Dess-

uten var det ingen andre klubber i landet, så ingen hadde brukt navnet før.

Den første turen gikk til Grua 23.mai 1965, etterfulgt av en fossiltur til Slemmestad den 27.mai. Siden ble mange av de klassiske lokalitetene i Oslofeltet besøkt. Forekomstene var den gang relativt rike i forhold til det de er i dag. Dessuten var dette i tiden før fredningene tok til. I dag er mange av de «klassiske» turstedene for Steinklubben fredet for å bevare de viktige geologiske lokalitetene for fremtiden.

Klubben har bare hatt to formenn i hele denne perioden. Thor A. Johnne ble klubbens første formann i 1965 og var det fram til 1976. Siden den gang har Lars O. Kvamsdal ledet klubben.

Steinklubbens filosofi er at den skal være et tilbud for barn, det vil si barn i grunnskolealder. Dette betyr at all aktivitet blir tilpasset barn, selv om klubben også har (og ønsker) eldre medlemmer. Av praktiske grunner deltar ofte hele familier på arrangementene. Da er det viktig å huske på at det er barna som skal i første rekke.

Steinklubben har sitt eget lille medlemsblad som heter Mi-Fo. Første nummer kom ut i 1966 og ble redigert av to av klubbens medlemmer, Bjørn Funke og Dag Arne Midtland, med god hjelp av klubbens formann Tor Johne. Navnet er en forkortelse for ordene mineral og fossil. Navnet symboliserer dermed at Steinklubben forsøker å likestille mineralogien og paleontologien i sin virksomhet. Ved en tilfældighet kommer Mi-Fo ut med sitt nr. 100 i dette jubileumsåret.

Også klubbmerket viser klubbens fossil- og mineralaktivitet. Dette var et resultat av en konkurranse blant medlemmene i klubben, og ble laget i 1966 som en kombinasjon av forslag fra Tor Sjøvall og Jan Harald

med en faglig del, ofte med presentasjon fra museets personale, mulighet for å få hjelp til å bestemme prøver, og konkurranse med bruk av hjelpemidler som klubbens bibliotek.

I alle år har den nære tilknytningen til museet vært til god hjelp. De første årene var til og med en del sekretærfunksjoner tillagt en vit.ass.-stilling på museet. I dag drar vi nytte av museets ekspertise på møter og turer, samt at vi får den beste hjelp til å bestemme prøver. Også ved spesielle arrangementer har Steinklubben stor nytte av museet, som f.eks. ved utstillingen «Dinosauriene lever» og spesialomvisninger i museets laboratorier.

Hagen satt sammen av Prof. Gunnar Henningsmoen.

Blant medlemmene fra tidligere perioder, finner vi igjen mange «notabiliteter» fra dagens geologer og geologiinteresserte. Alfabetisk kan nevnes:

Tor Belstad, John Brommeland, Bjørn Funke, Jo Gjessing, Berit Johne, Leif Koch, Lars Olav Kvamsdal, Ole Thorstein Ljøstad og Tom Viktor Segalstad.

Steinklubben har et fast årsprogram. Aktiviteten er lagt på et nivå som tar hensyn til at barn i den omtalte aldersgruppe vanligvis har mange andre interesser. Årsprogrammet ser slik ut: Ett møte, en mineraltur og en fossiltur om våren og det samme om høsten. Møtet har vært lagt opp

Siden vi nå passerer 30 år og altså et generasjonsskifte, burde vi se en ny generasjon på trappa, klare til å ta over lederansvaret i klubben. Foreløpig ser vi ikke disse personene klart for oss, men de er der vel?

I hvert fall er det sikkert at Steinklubben har livets rett. Det har 30 års virksomhet bevist. Det har noe med barns samlerinteresser å gjøre at Steinklubben fremdeles holder på. Eller er det noe spennende med naturen som man selv ønsker å finne ut av og forstå. Det å kunne finne steiner som både er vakre, interessante og vitenskapelig verdifulle gir oss en flik av svaret på hva denne fantastiske naturen er.

Dagsorden på 30årsdagen ser slik ut:

1. Konservator Gunnar Raade vil vise oss de nyeste spesialutstillingene i mineralsalen: Kvarts og feltspat, utstillingene viser hva som skjuler seg bak disse kjente mineralnavnene.
2. Arbeidsoppgaver. Ta med skrivesaker.
3. Premieutdeling fra konkurransen på høstmøtet.
4. Gjennomgang av arbeidsoppgavene.
5. Vårens turer.
6. Bursdagsfeiring med boller og mineral-

vann.

7. Byttebank. Orientering vil bli gitt.
8. Bestemme prøver. Ta med ting du lurer på hva er, både fossiler, mineraler og bergarter.
9. Biblioteket og mikroskopet er tilgjengelig.
10. Salg av klubbmerker og gamle NAGS-nytt/STEIN.
11. Eventuelt.
Vel møtt

Forsommerturer

Ellers så er det mineraltur til Modum 18/6 og **jubileumsturen** går til Langesundsfjorden 11/6

Et tilbud på noen vakre akvamariner

Vi falt pladask for disse slepne akvamarinene. Fin moderne design og den friske dypblå fargen gjorde utslaget. D. Reinhard, 6 Place Joseph Thiery, F - 67500 Haguenau, Frankrike, forsikrer oss om at de dreier seg om sertifiserte steiner som ikke har vært utsatt for høytemperatur- eller koboltbehandling. Praktstykkene utgjør henholdsvis 54,82 carat og 68,18 carat. Før du tar kontakt med selger vil jeg gjøre oppmerksom på prisen: 3000 US \$ per carat. Det foreligger muligens prutningsmonn kanskje du kan få den største helt ned i NOK 1.200.000, - om du har noe gunstig bytte-materiale å legge i mellom. Lykke til!

ghw

